

Kat İzi Düş İzi Yârin İzi

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 15 Şubat 2025

Gün...

Aydın bir ihbarda bulunurken güneşin fısıltısında uyuya kaldı hem şair hem ay hem de mevsim.

İç gıcıklayıcı isyanlar ve yorgun tayfası mevsimin:

Şühedası dünün sevdası yârin ve geniş cepheli yüreğin tek duası nasıl da tekil hanesinde saklı şairin ve tek/elinde kalem çoğalan hasretinde ilham.

Hüzün ertesi yola düşen ölüm öncesi meleklerin darbesi ve işte o isyanı bastıran şairin de damgası...

Duy yemişken bülbüller güllerin seremonisi gülistan sağanağı yerkürenin ve insanların da çatlamış iken ar damarı...

Bununla sakit olsun, diyebilmenin verdiği huzur ve şükür duası.

Gel-geç rüzgâr.

Temposu dinmezken acıların.

Sökün eden o vaveyla köpüren denizin bedduası.

Zifiri karanlığın teslimiyeti zinhar yalan ölümün tek kurtuluş olduğu.

Ve kalemin insafa geldiği yetmedi sözcüklerin aryası...

Duygular mezarlığı nasıl da temkinli Tanrı ve mezar taşı hibe ettiği ne varsa şairin ve işte şifresi çözülemeye dair özlemin de küpeştesinde sere serpe gün ve ışıldağı ve racon kesen gölgeler silsilesi.

Şimdinden mahrumum, sevgili Tanrım:

Andan değil anılardan hiç değil anlamlandıramadığım ne varsa ve anlamsızlığın rüzgârında sekerken kalemim:

Varlığım varlığına armağan olsun.

Hüzün katsayım hazan öncesi ve kalabalık bir güruh, mevsim tayin ederken yeni rotasını ve beklemede şair:

Şubat...

Ey, sevgili Şubat, sensin mazhar olan bilinmezliğin sarkacına eklediğim bir hayal daha var mıdır kuracağım?

Kurmaca hayatların devindiği saydam yüreğimin semirdiği ve yandan çarklı deyişler gün yüzü görse ne görmese ne, şair?

İlhamın körüklediği ve kordan hecelerin köze dönüşüp sonların değil sanrıların hiç değil, kalbinden sızan ne varsa şairin yolcusu olduğu kadar bilinmez ve işte şiirin aşka şirk koştuğu şairinse yorgun ruhu ve tutulan nutku.

Kat izi.

Düş izi.

Yârin izi.

Yâdın izi.

Yara izi.

Ara name.

Yama izi.

Ama en çok da sevmişken gizi...

Hüzün girift bir çekmece ve hayli bonkör duygular varsın olsun eşrafım yaralar.

Yağan yağmura duacı.

İçime çektiğim toprak kokusu.

Üstümde saklı yalnızlığın kuru.

İç âlemim.

Dışa meylettiğim.

Ara verdiğim.

Hayatın kestiği racon ve sözcüklerin sivri dili.

Dilemması dikenlerimin yaftası.

Afrası tafrası sevdanın.

Yarıladığım ömrün dün de kalan yankısı...

"Bir kuş gördüm gökyüzünde süzülen.

Sınırsızlığın içinde çocuksu bir heyecanla.

Oysa biz sınırsız sınır bellemişiz kendimize.

Yakını uzak, görüleni görülmeyen

Yürek camına kalın perde çekmişiz sanki, kör olmuş semâvâta.

Dile dökülemeyen hisler tozlu gönül raflarında yılanmış. Yılanmış ama eskimemiş...(Alıntı)

Sus.

Suskunun peşinde sürüklenen rehavet aşkın usundan ayrı bir sema bir iz bir vedanın benzeri.

Hiçliğin koşulsuz beratı nakaratı peyda olan ansızın var olmanın verdiği hükmü ve bilinci yok pahasına seren gönül tezgâhına...

Ummanlarda geçen hayatın kat izi karekökü kodaman hayallerin bekçisi iken e o kör nokta.

Aşk.

Sadık kaldığımız bir ölçüt de değil sadece uzayan bir makara.

Sözcüklerin akıbetinde saklı aşk.

Damarından dökülecek kana paye vermeden pedallarına sıkı sıkı tutunmak hayatın.

Kordan acılar.

Hznse devasa bir sarkaç.

Renklerin müptelası, şafağın karartısı ve işte gecenin bekası.

Hercai duygular.

Kat izi ölüm ncesi.

Ruhun frekansı kopan iplerin batıl hikmeti ve atıl yürekler atıl sorular cevabını değil vermek ağırlamak bile mümkün değilken sorunun bitiminde ve biteviye nükseden gamlı notalar.